

ode på op til 6 måneder, hvor man så kan afgøre, om det er et job, man vil påtage sig eller ej.

Det har for mig aldrig været på tale, at der her skulle være en mulighed for at hoppe ind og ud og dele perioden op i forskellige korte perioder, for det afgørende og hele ideen i forslaget er netop at give en god mulighed for at tage stilling til: Magter jeg denne her opgave? Er det den rigtige løsning for os? Derfor bør det være en sammenhængende periode, der er tale om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Kl. 18.30

Afstemning

Ændringsforslaget, der var taget tilbage af Dansk Folkeparti, men optaget af Kristeligt Folkeparti, forkastedes, idet 47 stemte for, 58 imod.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

27) Fortsættelse af anden behandling af lovforslag nr. L 124:

Forslag til lov om orlov til lønmodtagere, der passer nærtstående med handicap eller alvorlig sygdom.

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 27/2 2002. Første behandling 15/3 2002. Betænkning 17/4 2002. Ændringsforslag nr. 1 uden for betænkningen 22/4 2002 af Bent Bøgsted (DF). Første del af anden behandling 2/5 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af Bent Bøgsted (DF).

Formanden:

Det er meddelt mig, at Arbejdsmarkedsudvalget ønsker at afgive mundtlig indstilling ved fortsættelsen af anden behandling.

Carsten Hansen (S):

Jeg skal på et samlet udvalgs vegne sige, at lovforslaget ved første del af anden behandling blev henvist til fornyet udvalgsbehandling. Udvalget har behandlet lovforslaget i et møde og indstiller det til vedtagelse uændret.

Formanden:

Medlem af Folketinget Bent Bøgsted har meddelt mig, at han ønsker at tage det af ham stillede ændringsforslag uden for betænkningen tilbage. Ønsker nogen at optage dette ændringsforslag? (*Ophold*). Da det ikke er tilfældet, er ændringsforslaget bortfaldet.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

28) Anden behandling af lovforslag nr. L 130: Forslag til lov om ændring af lov om social service, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og lov om individuel boligstøtte. (Frit valg af leverandør af personlig og praktisk hjælp m.v.).

Af socialministeren (Henriette Kjær).

(Fremsat 28/2 2002. Første behandling 22/3 2002. Betænkning 16/5 2002).

Der var stillet 11 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Grete Schødtts (S):

Som jeg på Socialdemokratiets vegne tilkendegav under førstebehandlingen, støtter Socialdemokratiet, at der arbejdes for friere valgmuligheder for de ældre i ældreplejen.

For Socialdemokratiet er det centralt, at sigtet med friere valgmulighed mellem private og offentlige leverandører af personlig og praktisk hjælp er at fremme kvaliteten i ældreplejen. Vi har og vil fortsat fastholde, at det er helt afgørende, at ansvaret for ældreplejen fortsat forankres i den enkelte kommune af hensyn til forsyningssikkerhed, herunder fastholdelse af kvalitet og høj faglig kompetence hos plejepersonalet.

Vi har under udvalgsarbejdet ønsket at medvirke til en del ændringer i lovforslaget. Vi er skeptiske over for L 130, som forpligter alle kommunerne til at indføre frit leverandørvalg i hjemmepæjen og på den måde voldsomt griber ind i det kommunale selvstyre. Det begrænser den enkelte kommunes mulighed for selv at tilrettelægge ældreplejen. Men vi har altså valgt at medvirke positivt, og gennem drøftelser med socialministeren har Socialdemokratiet lagt vægt på, at lovforslaget suppleres med ændringsforslag, der imødekommer Socialdemokratiets betænkeligheder.

Med socialministerens ændringsforslag sker dette delvis. Ikrafttrædelsesdatoen ændres til først at være den 1. januar 2003 af hensyn til det hensigtsmæssige i at iværksætte friere valg på hjemmehjælpen.

Der indføres en begrænsning i antallet af private leverandører til mellem 2 og 5 private leverandører, der kan udføre personlig og praktisk hjælp i den enkelte kommune. Kommunerne kan vælge i deres udbud at gøre opmærksom på, at det omfatter højst 5 leverandører.

I min ordførertale ved første behandling roste jeg ministeren for regeringens bemærkninger i tilknytning til § 75 d, hvor regeringen selv har anført, at beboere på plejehjem og i lignende boligheder har særlige plejehov, der bedst varetages ved en samlet, koordineret og fleksibel indsats. Derfor bør denne gruppe af ældre efter regeringens opfattelse ikke være omfattet af retten til frit at vælge leverandør.

Med ændringsforslaget med højst 5 leverandører-modellen er vi ikke enige med ministeren i fortolkningen af betænkningens bemærkninger til ændringsforslag nr. 5. Jeg kan forstå, at det er fortolkningen, vi måske er uenige om, og derfor vil jeg bede ministeren bekræfte her fra talerstolen, at regeringens egne bemærkninger til § 75 d i lovforslaget også står til troende: Beboere med særligt plejehov på plejehjem og lignende boligheder kan ikke være omfattet af retten til frit leverandørvalg, uanset hvilken model man vælger i kommunen, medmindre leverandøren kan byde på samtlige opgaver i 100 pct.s omfang alle døgnets 24 timer. Jeg er opmærksom på, at det ikke gælder driften af et plejehjem eller et center eller sagt på en anden måde: murstenene.

Jeg er glad for, at vi har fået ministeren til at imødekomme vort krav om at indføre en revisionspligt af loven i efteråret 2004, så det vil være muligt at tilrette lovgivningen efter de foreløbige erfaringer og eventuelle problemer. I den forbindelse ser vi faktisk frem til, at det også vil være muligt at vurdere behovet for at udvide kommunernes ret til at udføre ældrepleje på tværs af kommunegrænser, enten som leverandører eller via udvidet kommunalt samarbejde.

Med disse bemærkninger oversender vi lovforslaget til tredje behandling, medmindre ministeren tilkendegiver noget andet end det, jeg forventer.

Flemming Oppfeldt (V):

Når forslaget vedtages, vil det give de ældre et frit valg af hjemmehjælp og af de ydelser, man får af hjemmehjælpen, og det er godt. Når man har levet et langt liv og truffet mange beslutninger, må man på det tidspunkt have så megen erfaring, at man også kan træffe beslutninger om, hvad der skal ske med éns hjemmehjælp.

Der er kommet et ændringsforslag til det oprindelige lovforslag, og dette ændringsforslag går ud på, at kommunerne får mulighed for et frit valg på vejen frem mod at give de ældre frit valg. Kommunerne kan frit vælge, om de vil gå ud fra det, der hedder en kommunal gennemsnitspris, og spørge de private udbydere, hvem der kan opfylde den kommunale gennemsnitspris; det er den ene vej, kommunen kan gå. Men kommunen kan også vælge at lade opgaven gå i udbud i konkurrence om kvalitet og pris og på den måde undgå noget af det bureaukrati, der kan ligge i det oprindelige forslag, så de kom-

muner, der ønsker det, kan få mindre bureaukrati, bedre beskrivelser og mere konkurrence.

Der bliver altså også frit valg for kommunerne, og dermed er lovforslaget med ændringsforslaget blevet et rigtig, rigtig godt forslag. Jeg håber ikke, det er noget brud på Folketingets forretningsorden, at man roser Socialdemokratiet, så det vil jeg gøre.

Den eneste lille kedelige ting, der er sket under udvalgsbehandlingen, er faktisk, at De Radikale ikke vil give de ældre et retskrav på frit valg. Det er den eneste lille kedelige ting, men der skulle være et flertal for ændringsforslaget.

Villy Søvndal (SF):

Jeg vil godt på SF's vegne kvittere for det, Socialdemokratiet har fået bragt ind i lovforslaget med ændringsforslagene. De betyder, at forslaget er mindre slemt, end det var før, og dermed har jeg også tilkendegivet, at når vi kommer til tredjebehandlingen, vil vi uanset ændringsforslagene ikke stemme for det.

Jeg synes, forslaget fortjener en lidt principiel debat. Hr. Flemming Oppfeldt var i sit ordførerindlæg inde på, at forslaget vil give job til mange, og det tror jeg er rigtigt. Jeg tror, at ufattelig mange bureaukrater vil få arbejde fra nu af i en situation, hvor hver eneste kommune, selv om det er helt udsigtsløst, skal lege udlicitering og skal beskrive og beskrive og beskrive i et meningsløst omfang, fordi der formentlig ikke er én eneste virksomhed, der byder på opgaven.

Jeg kan se, at hr. Langballe er til stede. Han siger, at jeg ikke er nogen stor profet, men jeg vil godt prøve en lille profeti: Når vi kommer frem efter årsskiftet, hvad er der så samlet set sket med ældreområdet? Der er sket følgende: Regeringen giver ½ mia. kr. til ældreområdet, og samtidig laver man kommuneaftaler, der – som adskillige Venstreborgmestre har gjort rede for i dagspressen – tvinger kommunerne til at spare endnu mere. Det vil sige, at set fra den ældre synspunkt er summen af begge forslags virkning mindre hjemmehjælp.

Kl. 18.40

Til gengæld får man opbygget et stort kommunalt bureaukrati. Jeg ved, at nogle af Dansk Folkepartis medlemmer har en fortid i Fremskridtspartiet, hvor man talte imod papirnussere og den slags, der sad og flyttede rundt på papirer. Se, dem bliver der mange af, dem bliver der mange af. Det er her, den store indsats på området kommer til at ligge. Opgaverne skal beskrives, og rapportmængden vil stige i et helt utro-

ligt omfang, samtidig med at de ældre vil få mindre hjemmehjælp. Det synes jeg bare man skal gøre sig klart.

Resultatet er, at når vi kommer til tredje behandling, vil vi stemme imod forslaget som helhed, uanset at vi støtter ændringsforslaget.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg vil gerne sige tak for den debat, vi lige har haft, og også tak for den måde, man har klaret udvalgsbehandlingen på i Socialudvalget. Jeg synes, der har været mange gode spørgsmål, hvor vi har haft mulighed for at præcisere de tekniske ting, der kunne være i lovforslaget, og som umiddelbart var svære at forstå, og derfor synes jeg, hele processen har været god.

Vi har, som det blev nævnt af Venstres ordfører, nu givet kommunerne to forskellige muligheder at vælge imellem, når de skal lukke private leverandører ind. Jeg synes faktisk, det er endt meget fornuftigt, og er glad for de ændringsforslag, der er stillet.

Fru Grete Schødt stillede mig et helt konkret spørgsmål angående fortolkningen. Jeg vil gerne her fra talerstolen give fru Grete Schødt mit ord på, at vi er fuldstændig enige. Det er sådan, at hvis man vælger den model, hvor man maksimalt vil have fem og minimum to udbydere, bliver det også muligt at byde på et helt plejehjem, hvis man kan sige det på den måde – ikke kun byde på enten den praktiske hjælp eller den personlige pleje eller på maden. Det bliver alle de opgaver, der er tilknyttet til plejehjem, også udgående plejefunktioner fra plejehjemmet. Her er vi fuldstændig enige, og det vil blive beskrevet i en vejledning, så der ikke er nogen tvivl om det ude i kommunerne.

Der blev nævnt noget om, at forslaget er meget bureaukratisk, men det mener jeg nu ikke det er. Man skal faktisk allerede i dag beskrive det politiske niveau. Det er en øvelse, man burde have gjort allerede, men vi ved af erfaring, at ikke alle kommuner har gjort det. Derfor er vi i Socialministeriet i samarbejde med tre »gennemsnitlige« kommuner gået i gang med at se på, hvordan vi kan lave en model, en skabelon for, hvordan man let og smidigt klarer den opgave, og den vil også blive sendt ud i en vejledning.

Derfor mener jeg, at den snak om, at forslaget vil føre til en masse bureaukrati, er fuldstændig overdrevet og dybest set bunder i en ideologisk modstand mod forslaget, som jeg ikke rigtig kan stille noget op over for. Det er et spørgsmål om,

at der er visse partier, der slet ikke bryder sig om, at der skal private leverandører på banen, og så synes jeg egentlig bare, at man skulle sige det ligeud, for så ved vi da, hvor vi har hinanden.

Jeg er som sagt glad for de ændringsforslag, der er blevet stillet, og jeg er sikker på, at vi får et rigtig godt lovforslag og en rigtig god ældrepleje i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Man kan være enig eller uenig i udlicitering, vil jeg sige til ministeren. Det er diskussion nummer ét, men den synes jeg ikke der er nogen grund til at trætte med lige nu, for det er en meget langvarig diskussion, som vi har haft over mange år.

Diskussion nummer to er: Nu skal hver eneste dansk kommune tvinges ud i en beskriveropgave. Jeg sad og så TV-Syd hjemme i mit område for nylig, og jeg vil bare melde til Folketingets medlemmer, at en stor kommune som Esbjerg udliciterede sit område, og det er ikke en lille kommune, det er en stor kommune med 60.000-70.000 indbyggere. Og hvor mange var det, der gav tilbud til Esbjerg Kommune? Ét firma! Hvordan tror man så, det kommer til at se ud, når vi kommer rundt i de små kommuner?

Men ikke desto mindre skal hver eneste lille dansk kommune nu sætte sig ned og beskrive hele sit ældreområde, vel vidende at der formentlig aldrig er nogen, der byder i de mindre kommuner, og det er jo det, der er helt galt afmarcheret i regeringens ideologiske, centralistiske felttog. Hvordan kan partier, der normalt hylder det kommunale selvstyre som f.eks. Venstre, gå ind for det? De Konservative har en mere statsorienteret model, men er det ikke underligt, at man nu pålægger kommunerne at beskrive noget, som er meningsløst?

Kl. 18.45

Formanden:

Fru Pia Christensen som ordfører.

Pia Kristensen (DF):

Man kan jo diskutere ideologi med hensyn til privatisering og udlicitering, men jeg synes egentlig også, det er lidt vigtigt at beskrive formålet med lovforslaget. Det er jo at skabe nogle bedre rammer for den ældrepolitiske indsats, og det mener Dansk Folkeparti helt klart at forslaget lægger op til.

Det er positivt, at hjemmehjælpsmodtagere nu får mulighed for selv at vælge, hvilke personer der skal udføre de visiterede ydelser. Der er lagt op til en langt større fleksibilitet, så hjemmehjælpsmodtagerens individuelle ønsker og behov kommer i første række. Dansk Folkeparti mener helt klart, at der er tale om en væsentlig medmenneskelig forbedring, når de pågældende personer selv kan vælge, hvilke opgaver der skal løses, og det er også væsentligt, at modtagere af hjemmehjælp nu får retskrav på erstatning for aflyste timer.

Lovforslaget sikrer også, at ældre får mulighed for frit at vælge en ældre- eller plejebolig på tværs af kommunegrænserne, og et sidste, men vigtigt element er, at ægtefæller og samlevende kan flytte sammen på et plejehjem, selv om det kun er den ene part, der er visiteret til en plejehjemsplads. Det synes vi faktisk er meget, meget positivt.

Alt i alt så lægger lovforslaget op til, at ældre danskere nu får langt større indflydelse på deres egen tilværelse, og det kan Dansk Folkeparti selvfølgelig kun bifalde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-11 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

29) Anden behandling af lovforslag nr. L 127: Forslag til lov om ændring af lov om ligestilling af kvinder og mænd. (Nedlæggelse af Videnscenter for Ligestilling).

Af ministeren for ligestilling (Henriette Kjær). (Fremsat 27/2 2002. Første behandling 15/3 2002. Betænkning 8/5 2002).